

Lai dzīvo 1. Maijs— darbaļaužu starptautiskās solidaritātes diena!

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJĒTIES!

Brīvā Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMES ORGĀNS

Nr. 52 (2690)
22. gad-

Otrdien,
1962. gada 1. maijā

Maksā
2 kap.

Ved kalnup saules taka

Zilas un augstas ir maija debesīs un sārti ka liesmas zem tām plīvo gaišo Maija svētku karogi. Neatrast kartē tādas pilsētas, ciema, kur šodien laudis neizietu ielās, nesanāktu vienkopus, lai vēlreiz sajustu sev līdzās biedru plecu, demonstrētu mūsu tautas lielo vienotību, no jauna izjustu vārda kolektīvus lielo spēku. Pavasaris ir dabā, ļaužu sejas un ziedos, kurus tie šodien nes rokās, bet tas nozīmē, ka atkal no jauna ir modušies dzīvības spēki, ka laiks tiem lauzt plašu ceļu, nerēķinoties ar veco, savu laiku nodzīvojušo. Varbūt tieši tāpēc 1. Maijs reizē kļuvis par Vispasaules solidaritātes dienu. Cīņā par laimīgo šodien un vēl laimīgāko rītenu, par ko visas pasaules tautas reiz atdevušas savus labākos dēlus un meitas, katru gadu 1. Maijs ienesa jaunu pacēlumu, lika liesmaināk iekvēloties cīņu karogiem, drošāk skanēt dziesmām.

Šodien 1. Maijs — prieka un darba uzvaru skates diena. Šodien padomju laudis, demonstrējot savus sasniegumus radošā darbā, zinātnē un tehnikā, reizē demonstrē no kapitālisma važām atbrīvotā cilvēka domas varenību lidojumu, roku raženo veikumu. Šogad, kad mūsu tautas dižajai gaitai dots jauns pagrieziena punkts, kas nosprausts komunisma celtniecības Programmā, mēs vēl vērīgāk, vēl principiālāk vērtējam savus sasniegumus, vēl pārdrošāk sapņojam par nākotni.

Soli ar visas padomju zemes

jaunās dzīves celtnieku armiju iet arī mūsu rajona lauku un pilsētu laudis. Arī viņi veikuši ne mazums labu darbu visas republikas darbaļaužu kopējā cīņā par partijas lēmumu īstenošanu dzīvē. Mēs priecājamies kopā ar tiltu būves vilciena un Līvānu kūdras fabrikas laudim, kuri svētkus sagaida ar teicamu darba velti — sociālistiskajā sacensībā šie kolektīvi izvirzījušies pirmajā vietā republikā.

Septiņgades ceturrtā gada pavasara sākumā jau uzsākuši turpat visi rajona kolhozi. Jau apsēti pirmie simti hektāru graudaugu, pupu, cukurbiešu, lucernas. Pavasaris šogad novēlojies, bet kolhozu un padomju saimniecību laudis nedomā atteikties no savām iecerēm. Saimniecību vadītāji, speciālisti un darba darītāji ir rūpīgi izplānojuši tehnikas un ļaužu izvietojumu pavasara sējas laikā, lai to pabeigtu īsos termiņos un teicamā agrotehniskā kvalitātē. Labākie kolhozi, kā «Odziņa», «Selga», Sudrabkalna, Daugavas un citi jau šodien var ziņot, ka apsēta turpat puse vajadzīgās platības.

Pašu rokām mēs ceļam sev laimīgu dzīvi. Pašu rokām mēs arī pratīsim to nosargāt, ja kara kūrēji mēģinās izraisīt jaunu masu slepkavību. Vienotā frontē ar visas pasaules miera spēkiem mēs cīnāmies par to, lai katru pavasari kūp raženi rudzu tīrumi, lai uzplaukst ābeles un lai bērni katru rītu priecātos par sauli.

TRANSPORTNIEKU SVĒTKU VELTE

Tuvu un tālu no rajona centra sastapsim autobusus, kas pārvadā steidzīgus un nevalīgus laudis. Kolhoznieki, strādnieki, iestāžu darbinieki izmanto ērtu un ātro transporta līdzekli, lai nokļūtu darbā, atgrieztos mājās. Daudzus simtus kilometru dienā nobrauc 30. ATK autobusi. Kilometri, pasažieru skaits — lūk, transporta darbinieku darba rādītāji. Protams, ieskaitot kvalitāti, ko ikdienā valodā sauc par pasažieru kultūralu apkalpošanu, precīzu kustības grafika ieviešanu.

Pirmsmaijs sacensību noslēdzot, 30. ATK Jēkabpils autobusu stacijas kolektīvs no jauna var raportēt: 4 mēnešu saistības izpildītas! Kā

vienmēr pašas veiksmīgākās bijušas konduktoru brigādes, kas cīnās par komunistiskā darba kolektīva nosaukumu. Tās ir brigādes, ko vada T. Ridika, V. Suslova, V. Leimane, F. Ivanova. Priekšsvētku dienās sāka darboties jauna autobusu līnija Jēkabpils—Rožupe—Rudzēti, papildus kursē autobuss pa maršrutu Jēkabpils—Medņi. Tā ir autotransportnieku velte rajona darbaļaudim gaišajos Maija svētkos.

T. Grudinskis,
autobusu stacijas priekšnieks

Ar jaunu tehniku

Kolhozā «Arājs» rosīgi gatavo zemi graudaugiem un cukurbietēm. Jau 25. aprīlī bija iesēti pirmie 9 hektāri zirņu un 1 hektārs cukurbiešu. Kolhozs ir iegādājies punktveida sējmašīnu, ar kuru šīs dienās jau iesēti 5 hektāri cukurbiešu. Sējot cukurbietes ar to, augi izvietojas vienādos attālumos. Sējumu kopšana prasīja ieviešanu mazāk darbaspēka.

V. Uļuka,
kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās pārvaldes inspektore organizatore

TASS paziņojums

1962. gada 26. aprīlī Padomju Savienība sekmīgi palaists maksimālais Zemes pavadonis «Kosmos-4». Pavadoni uzstādīta zinātniskā aparātūra, kas paredzēta tālākiem kosmiskās telpas pētījumiem saskaņā ar programmu, kuru TASS paziņoja šā gada 16. martā.

Pēc iepriekšējiem datiem, pavadonis ievadīts orbitā, kas tuva aprēķinātajai. Orbitas parametri ir šādi:

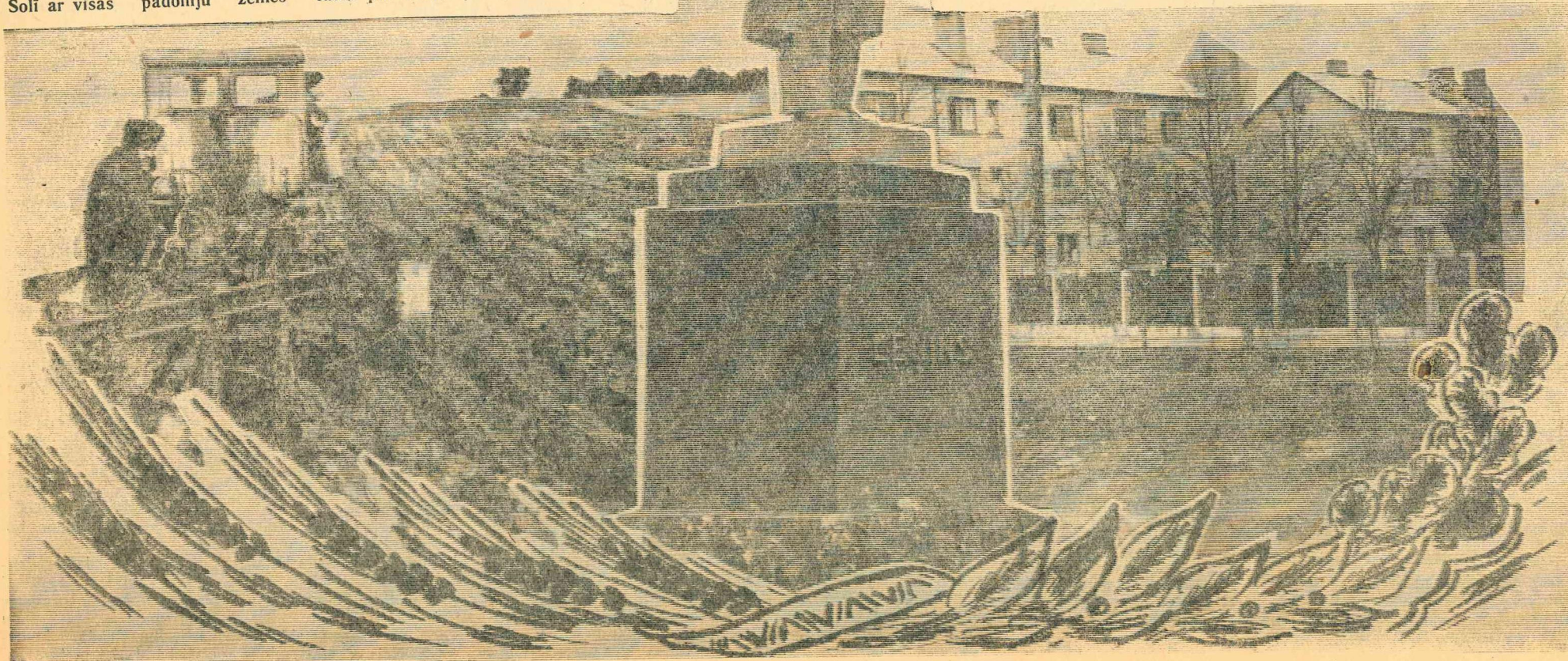
- sākotnējais apgriešanās periods — 90,6 minūtes,
- maksimālais attālums no Zemes virsmas (apogējā) — 330 kilometri;
- minimālais attālums (perigējā) — 298 kilometri;
- orbitas leņķis pret ekvatoru — 65 grādi 00 minūtes.

Pavadoni uzstādīts radiaraidītājs «Signal», kas darbojas 18,995 megahercu frekvencē. Pavadoni ir arī radiosistēmas precīzai orbitas elementu izmērīšanai un radiotelemetriskā aparātūra, ar ko noraidīt uz Zemi datus par uzstādīto ierīču un zinātniskās aparātūras darbu.

Pirmo saņemto datu analīze rāda, ka pavadoni uzstādītā aparātūra darbojas normāli.

Pavadoni novēro un telemetrisko informāciju pieņem mērīšanas kompleksa komandpunktā Padomju Savienības teritorijā.

1962. gada 26. aprīlī pavadonis «Kosmos-4» lidoja pār Santjago pilsētas rajonu pulksten 18.46, Oslo — 19.16, Novosibirskas — 19.26, Hanojas — 19.35, Ļeņingradas — 20.52, Dušanbes — 21.02, Deli — 21.04, Meksikas — 22.02, Vašingtonas — 22.08.

TEIKSMAINUS SPĀRNUS CILVĒKA DOMĀM

UZNĒMUMA ŠODIENA

Paaugstinātas saistības šīnī gadā uzņēmies Līvānu kūdras fabrikā strādājošo kolektīvs. Fabrikas ražoto produkciju, kā kūdras izolācijas plates un segmentus būvniecības vajadzībām izmanto ne tikai mūsu, bet arī citās brālīgās republikās.

Sevišķi paplašināsies pakaišu kūdras sagatavošana. Šīs produkcijas gada ražošanas plāns — 20 tūkstoš tonnu — trīskārt pārsniedz pērnā gadā ražoto. Jau pirmajā ceturksnī Ogres, Kārsavas, Ludzas, Viļānu un Rēzeknes rajonu saimniecības saņēmušas 5000 tonnu līvāniešu ražoto kūdras pakaišu. Līdz ar to ceturksņa ražošanas plāns izpildīts par 110%. Pakaišu kūdras kvalitāte laba, jo plaši izmanto izolācijas plāšu, segmentu atgriezumus, kas satur tikai 10% mitruma.

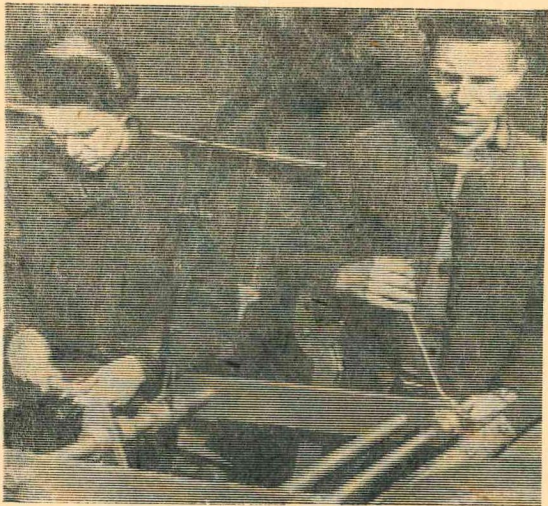
Kūdras izolācijas plāšu un segmentu bruto produkcijas ražošanas pirmā ceturksņa plāns izpildīts par 117%.

«Mums brīnišķīgs kolektīvs, apzinīgi, darbīgi cilvēki,» ar sajūsmu un lepnumu stāsta fabrikas direktors Jānis Teičāns. Un, tiešām, ir par ko priecāties. Uzņēmumā sešas brigādes cīnās par komunistiskā darba brigādes un 26 strādnieki par komunistiskā darba trieciennieka nosaukuma iegūšanu. Tā vairāk nekā 30% strādnieku iekļāvušies komunistiskā darba kustībā.

Fabrikā strādā kupls skaits jauniešu. Ne mazums no tiem ir ieguvuši kolektīva vispārēju cieņu ne tikai ar savu pašizlīdzīgo darbu, bet arī ar aktīvu piedalīšanos sabiedriskajā dzīvē. Tā jaunais komunistis Zigfrīds Vanags ir labākais rūpnīcas akrobāts, bieži uzstājas uz skatuves, bet vakaros mācās strādnieku jaunatnes vidusskolas 9. klasē. Komjaunietis Vasiljevs mācās vakarskolas 10. klasē, kā arī aktīvi piedalās sporta pasākumos. Pakaišu kūdras ceha strādnieku b. Volontu un mehānizatoru b. Tumiņu pazīst ne vien kā čaklus darba darītājus, bet arī sabiedriskās dzīves aktivistus.

Rūpnīcas plāna izpildē svarīga nozīme ir mehāniskās darbnīcas jauzu apzinīgajam darbam. Viņi ātri izlabo traucējumus darbā, tā novēršot dīkstāvi. Sogad kūdras fabrika bija sagatavojusies jaunās sezonas atklāšanai mēnesi agrāk, nekā paredzēts plānā. Jau aprīlā mēneša pirmajā pusē izremontētas bija visas kūdras ieguves mašīnas un tehnika. Šeit liels nopelns atslēdzniekam Antonam Caicam, elektrometinatājam Pēterim Kurtišam, atslēdzniekam Ivanam Jemeljanovam, Anatolijam Silovam.

Tāda ir rūpnīcas šodiena. Taču ievērojamas perspektīvas un daudz lielākas pārvērtības rūpnīca sagaida nākotnē. Šā gada beigās uzsāks rekonstrukcijas darbus. Visus darbietilpīgos procesus mehānizēs, cehos uzstādīs automātiskās līnijas. Tā līdz septiņgades beigām paredzēts uzbūvēt modernu mehānisko darbnīcu, cels jaunas vairākstāvu dzīvojamās mājas, bērnudār-

Attēlā: komunistiskā darba trieciennieks Ivans Jemeljanovs un Anatolijs Silovs jau sagatavojuši darbam pēdējo kūdras ieguves mašīnu.

zus. Jau pēc rekonstrukcijas pirmās pakāpes rūpnīca dos gadā 100 tūkstoš tonnu kūdras pakaišu, pēc pilnības — 150 tūkstošus. Jau tagad uzsākti sagatavošanas darbi. Lai sagādātu vajadzīgo izejvielu daudzumu nākošajiem gadiem, nosusina purvus, kurus agrāk neizmantoja. Drīz arī staigāns Skrebeļu purvs sāks atdot savas bagātības — augstvērtīgu kūdras lauksaimniecībai un celtniecībai.

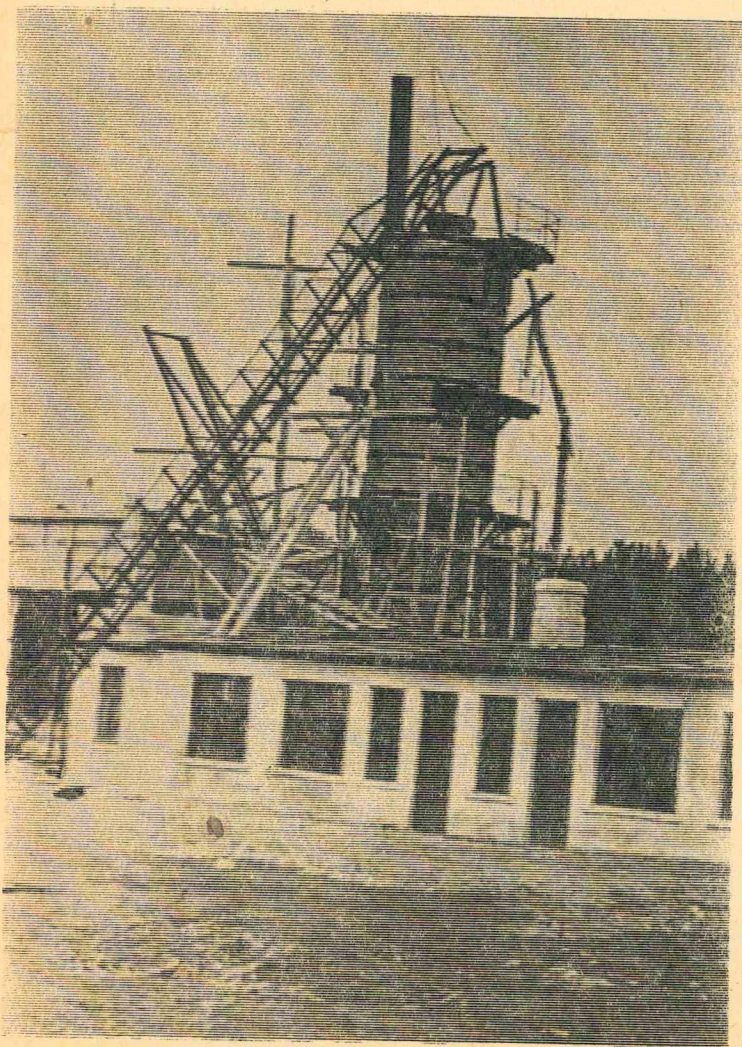
P. Klaučāns

P čehu draugiem

I
E
«Anastasija, pastāsti, kā tur izskatās? Kā jūs uzņemat? Kas tev visvairāk patīk?» — tā darba biedres viena pēc otras apbēra ar jautājumiem kolhoza «Zelta vārpa» Priekuļu fermas slaucēju Anastasiju Pumpuri pēc viņas atgriešanās no tūristu brauciena pa draudzīgo Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku.

Viņa pastāstīja: — Starp tūristu brauciena dalībniekiem bija dažādu profesiju pārstāvji gandrīz no visiem republikas rajoniem un pilsētām. No mūsu rajona biju vienīgā. Tomēr garlaicīgi nebija. Jau pirmās satikšanās dienās brālīgās čehu tautas pārstāvji laipni un sīrsnīgi uzņēma mūs — viesus no Padomju Latvijas. Šīs satikšanās ielēja sirdi tik daudz gaiša prieka, neaizmirstamu atmiņu, parādīja, cik ciešas un nesaraucjamas ir latviešu un čehu tautu draudzības saites. Mēs, latviešu tūristi, iepazīnāmies ar Čehoslovākijas ievērojamākajām pilsētām Prāgu, Karlovivarim u.c. Iepazināmies ar čehu tautas saimniecības nozarēm. Atvadoties no viesmīlīgajiem saimniekiem, tūristi apmainījās adresēm.

P. Silis

Viena no septiņgades ceturktā gada jaunceltņu rajona rūpniecības kombinātā — jaunais kaļķu ceplis, kas uzcelts bagātīgu kaļķakmens atradņu tuvumā Jēkabpils nomalē. Jaunais uzņēmums rajona jaunceltņiem ik gadus dos 5000 tonnu kaļķu.

Attēlā: rajona rūpniecības kombinātā jaunais kaļķu ceplis.

Esi arī tu cīnītājs miera aizstāvju rindās!

Klāt svētki, un pilsēta gluži kā rūpīga namamāte uzpošas. Sinis dienas, kad visur tiek tirīts, slaucīts, labots un krāsots, ir labi iziet satikties ar savu pilsētu, pavērot tās pavasara vaibstus, salīdzināt un secināt.

Lūk, kādreizējā mazpilsētas nomale, kur vēl pirms desmit gadiem bija sakņu dārzi!

Māju virknes veido jaunas ielas, un kāda trīsstāvu dzīvojamā nama priekšā nupat kā izveidoti asfaltēti celiņi.

Nama saules pusē skaisto, gludo ietvi pirmā izmanto maza meitenīte. Viņa šeit izkravā savu rotaļlietu saimniecību. Apsēdusies uz saliekama krēslīņa, mazā šūpo uz apaļiem celiņiem krāšņi ģērbtu lēli. Nākošā sievietē un māte lielā nopietnībā dzied savam rotaļu bērnam šūpuļa dziesmiņu. Sīkā balstiņa skan skaidri un dzirdi, un garāmģējis saklausā:

«Bērniņ, laiks jau sen ir dusēt, Mēness gaitu sāk...»

Varētu uzsmaidīt mazajai auklei un aiziet garām, ja dziesmas vārdi, kam meitene acīm redzot pati radījusi melodiju, neliktu ieklausīties.

«Jūra, kam tu šalc un šalc?»

Bērnam nenāk miedziņš balts.

Kaut kas neparasts! Tā taču ir dāņu tautas dziesma. Latviešu valodā to lasījām progresīvā dāņu rakstnieka Martina Andersena Nēses romānā «Mortens Sarkanais».

Kur mazā, kam droši vien vēl sveša ābeles gudriba, šo dziesmu iemācījusies?

Citādi nav. Meitenes māmiņa, kas laikam gan dzīvo šai jaunajā namā, būs to izlasījusi, iemīļojusi svešās tautas vienkāršo vārdu skaistumu un vakaros joka pēc nodziedājusi, savai mazajai meitai iemīļot.

Cik savādi! Gadsimtus veda svešas tautas dziesma atradusi ceļu uz mūsu bērnu sirdi un atdzimst no jauna.

Jā, bet kādēļ brīnīties? Ir taču pasaulē tādas lietas, kas nemirst. Dziļās jūtas, skaisti darbi, liela māksla un cilvēciņas idejas pārdzīvo laiku un pārvāro telpu.

Lūk, klāt 1. Maijs — visu zemju darbaļaužu brālības diena, kas liecina, ka arī strādnieku kustība un brīvības alkas izplatījušās pāri zemēm, jūrām un okeāniem...

«Ja bērni ir priecīgi un cilvēki ceļ jaunas mājas, dzīve iet kālā,» saka vecs strādnieks — pensionārs, kas arī izgājis pavērot pirmssvētku rosmi.

Ir taishnībal! Lūk, Gagarina ielā! Pirms pieciem gadiem šo namu vēl nebija, nebija tāda nosaukuma

ielai, un cilvēki nepazīna arī paša varoņa — kosmonauta vārdu. Nu dzīve sākusī ritēt daudz straujāk, un katrs gads nes pārsteidzošas nākotnes iecerē.

Kad no topošā tilta uzbūruma pavasara izlūks ar skatu aptver pilsētas panorāmu, jāatzīst, ka vecajam strādniekam taisnība.

Celtnes dzimušas un izaugušas tikpat nemanīti kā mūsu jaunā paaudze.

Mežrūpniecības saimniecībai, Lauku tehnikas rajona nodaļai, rūpkombinātam, konservu rūpniecībai, gaļas pārstrādāšanas uzņēmumam un komunālajam dzīvokļu fonda ir jauni korpusi, bet Daugavas labajā krastā veselus kvartālus aizņem paplašinātā ķieģeļu rūpnīca un jaunā slimnīca.

Pārī citām ēkām lūkojas abas jaunās skolas. Jā, jā, saka, ka Jēkabpils sava mūža trešajā gadu simtenī beidzot pārdzīvo trauslmaunu jaunību. Piecos gados tā ir izaugusi vairāk nekā agrāk veselā pusgadsimā.

Ka tik strauji jauncelsmes tempi pilsētas mūžā vēl nekad nav bijuši, to nenoliegs pat lielākais pesimists.

«Nav bēdīgu laiku, ir tikai bēdīgi laudis,» kādreiz savam literārajam varonim lika teikt franču rakstnieks Romēns Rolāns.

Vai mūsu pilsētā 1962. gada Maiju sagaida bēdīgi laudis? Nē!

Laukumos skraida bērni, kas nekad nav pazinuši un nepazīs ganu gaitas pie saimniekiem un izsūtāmo grūto likteni. Daugavas krastos pastaigājas jaunieši ar tik laimes pārpilnām acīm, ka no tās kaut kas atliek arī garāmģējiem.

Savu vecāku vidū lepi soļo mazs puisēns, ar pūlēm aizsniedzams tēva un mātes rokas. Mazais princis, tavs mantojums būs lielāks nekā visas pasaules karaļiem kopā: tev piederēs komunisma nākotne.

Mazais zēns izaugs par darba darītāju, meitene arī pēc daudziem gadiem dziedās seno šūpu dziesmiņu bērnam, jaunās celtnes dos patvērumu tikai tad, ja pasaule nosargās mieru.

Un, ja vēl ir kāds, kas šajās dienās saka, ka viņa svētku galds nelūzt aiz pārpilnības, tam teiksim tā:

«Paskaties pāri savas istabas sliekšnim, ielūkojies bērnu rotaļu priekā, jauniešu milestības laimē un tavas pilsētas izaugsme! Viņu rītdienas labā šodien vēl jāprot paciest grūtības. Visas pasaules strādnieku brālības dienā apņemies arī tu būt ne tikai vērotājs, bet gan karavīrs miera cīņā.»

L. Kuzāne

Priekšzīmīgs kolektīvs

Komunistiskā darba maiņa... Jau pats nosaukums izsaka daudz — gan to, ka cilvēki šajā kolektīvā strādā pa jaunam, radoši, ar lielāku enerģiju, gan mācās, ceļ savu kvalifikāciju, pilda sabiedriskos pienākumus. Protams, arī sadzīvē neaizmirst, ka viņiem ir jālīdzinās rītdienas cilvēkiem.

Ar šādu devīzi ik dienu sāk arī Krustpils cukurfabrikas otrās komunistiskā darba maiņas kolektīvs, kuru vada vēl jaunais maiņas inženieris V. Dābols. Un panākumi neizpaliek — gandrīz ik mēnesi otrā maiņa ieņem pirmo vietu sociālistiskajā sacensībā.

Piemēram, vairākas dienas pirms svētkiem šīs maiņas laudis izpildīja aprīlā mēneša uzdevumu un deva produkciju virsplanā. Kam gan citam, ja ne ikvienam darba darītājam par to jāpateicas. Viņi visi kopā kaldina panākumus. Piemēram, šķidrinātavā kā labākos var minēt R. Tiltiņu, M. Cīrceni, J. Bogdanovu, A. Maču un citus, sulas attīrīšanas un apstrādes cehā — J. Piļku, V. Nazarovu, Z. Visocku, V. Lidaku. Produkcijas cehā teicami strādā V. Griezāns, P. Kleinovs, cukura pakotavā — A. Augšpole, E. Nomale, T. Bulina, E. Mihailova. Vai var visus uzskaitīt, jo ikviens taču

dara svarīgu, vajadzīgu darbu, no kā atkarīgi kopējie panākumi. Un ne tikai strādā — lūk, bb. Vitoliņš, Baltmanis, Kalniņš un vēl viens otrs maiņas strādnieks ir arī racionalizators, kuru nodarbina domas, kā celt produkcijas kvalitāti, uzlabot darba apstākļus. Gandrīz visi maiņas locekļi blakus tiešajam uzdevumam var veikt arī citas darba operācijas.

Regulāri notiek mācības tehniskā minimā pulciņā, politnodarbības, kuras apmeklē arī b. Dābols maiņas cukura ražotāji.

Ar šo sezonu aktīvāk sācis strādāt minētās komunistiskā

darba maiņas sporta kolektīvs. Isā laikā nodibinātas volejbola, šaha, dambretes un novusa sekcijas.

Lielākie sporta entuziasti ir O. Freingangs, P. Porietis, J. Rūtiņš, V. Dābols un citi.

... Vasara nāk ar lielām iecerēm un nodomiem. Sogad kopā ar pārējiem fabrikas strādniekiem otrā maiņa piedalīsies apstādījumu ierīkošanā un sporta laukuma būvē.

Būt pašā dzīves degpunktā, palīdzēt īstenot Programmas nospraustos uzdevumus — ar tādu pārliecību strādā komunistiskā darba maiņa.

B. Bujaks

JAUNĀ LAIKMETA DZIMTENE DOD!

Lielam mērķim — lielus darbus

A. Kaļāns,

LKP CK partorgs kolhozu un padomju saimniecību teritoriālā pārvaldē

Septiņgades ceturtdā gada 1. Maija svētkos mūsu rajona lauku darbaļaudis sagaidīja ar nebijušu rosmi un pacēlumu, ko izraisīja PSKP CK marta Plēnuma lēmums, kas ienesa lielas pārmaiņas lauksaimniecībā, izdarīja radikālus pārkārtojumus tās vadīšanā, ko realizē apvienoto rajonu lauksaimniecības pārvaldes aparāts. Tā svarīgākais uzdevums jau šogad panākt, lai ievērojami palielinātos gaļas, piena, graudu un citu lauksaimniecības produktu ražošana, nepārtraukti pieaugtu lopkopības, lopkopības un citu nozaru ražojumu pārdošana valstij.

Ar gandarījumu var minēt Klintaines un Variēšu ciemu kolhozu «Sarkanā zvaigzne» un «Čiņa» gaļas ražotāju panākumus, kas šā gada pirmajā ceturksnī ievērojami pārsnieguši valsts gaļas iepirkuma uzdevumus. Gan piena, gan gaļas pārdošanas plānus ar uzviju izpildījis Leimaņu ciema Mežgales kolhozs un citas saimniecības. Panākumi jāvaro, lopkopības produkcijas ieguve strauji jāpalielina. Lauksaimniecības pārvaldes, kolhozu un padomju saimniecību speciālistiem plaši jāpopularizē pirmrindnieku pieredzi, jāievieš tā katrā novietnē. Visplašāko ievērošanu pelnījis Druvu padomju saimniecības cūkkope Antona Bārtaļa sekotāja B. Griškāne, kas šogad apņēmusies nobarot 2500 bekonus. Pašlaik viņa kopj 800 barokļus. Viņas un citu mūsu labāko gaļas ražotāju pieredzes popularizēšana un ieviešana — neatliekams uzdevums. Vishotā jāatbalsta tādas pašreizējās lopkopības, kāda ir Saukas ciema kolhoza «Ezerkrasts» slaucēja Marta Budeņa, kas no katras savas grupas govīs jau izslaukusi caurmērā turpat 1400 kg piena. Pirmrindnieki — mūsu bākas, mūsu orientieri, pēc viņiem jālidzinās, viņu darba rezultāti visiem jāsasniedz — lūk, kur slēpjas mūsu vislielākā rezerve lopkopības produktu ražošanas palielināšanai.

Tomēr ar labu gribu un solījumiem vēl par maz. Nepieciešama bagātīga un vispusīga lopbarības bāze. Jau tagad, sējot kukurūzu, cukurbietes, pupas, pākšaugus, katrā saimniecībā jābūt pilnīgai skaidrībai par to, cik daudz lopbarības jāsarāž, lai nodrošinātu strauji pieaugušā produktīvā ganāmpulka vajadzības. Lauksaimniecības speciālistiem rūpīgi jāaprēķina, kā palielināt barības vienību daudzumu uz katru hektāru sējplatības. Katrai govij jāsarāž vismaz 10 tonnas skābarības, 3—4 tonnas cukurbietes. Pākšaugu kultūru jāsej tik daudz, lai katrā barības vienībā varētu nodrošināt ne mazāk kā 110 gramus sagremojamā proteīna.

Priecīgas vēstis pienāk no kolhozu un padomju saimniecību tūrmām. Sejas darbi strauji izvēršas. Desmitiem mehanizatoru no agra rīta līdz vēlam vakaram sastrādā augsni, sēj cukurbietes, graudaugus. Katrs hektārs tūrmu jāizmanto tā, lai tas saimniecībai un valstij dotu maksimālu labumu. Kategoriski jāatsakās no zālāuku sistēmas. Tomēr daži saimniecību vadītāji joprojām vēl ir atpalikuši, konservatīvu uzskatu gūstā. Cik tas divaini arī neizklausītos, bet tādās saimniecībās kā «Stars», Oskalna, Biržu, Lauceses kolhozos, Druvu un Neretas padomju saimniecībās ne tikai nav samazināti daudzgadīgo zālāju sējumi, bet par vairākiem desmitiem hektāru palielināta to platība. Tāda rīcība asi jānosoda un pieļautās kļūdas nekavējoties jāizlabo. Vēl, mazraizīgie zālāju lauki jāapar un to vietā jāiesēj kukurūza, pākšaugi, cukurbietes.

Te, lūk, ar visu stingrību un noteiktību jārikojas arī jaunās pār-

valdes speciālistiem. Šodien vairs nevar un nedrīkst pieļaut veco kļūdu atkārtot. Zeme ir lietderīgi un racionāli jāizmanto, ekstensīvā zālāuku sējumu sistēma nešauboties un nēvilcinoties jāaizstāj ar progresīvāku rušināmo kultūru sējumu sistēmu.

Paralēli karstajiem lauku darbiem pārvaldes, kolhozu un padomju saimniecību attiecīgo nozaru speciālistiem enerģiski jārisina tādās svarīgas problēmas kā ražošanas kompleksā mehanizācija, smago un darbietilpīgo roku darbu aizstāšana ar mehānismiem, mašīnām, aparātiem. Agronomiem visu laiku uzmanības centrā jāpatur jautājums par organiskā mēslojuma ieguves fabrikas iekārtošanu katrā saimniecībā.

Uzdevumu daudz. Mūsu lauku darbaļaudim būs krietni jāpastrādā, lai jau šogad paredzētās robežas sasniegtu. Daudz kas atkarīgs no organizatoriem un vadītājiem. Pārvaldes galvenajiem speciālistiem, inspektoriem organizatoriem tagad diendienā jāpalīdz kolhozos un padomju saimniecībās vadīt, organizēt un kontrolēt spraigo sacensību par 1962. gada saistību izpildi, gūt jaunus lielus panākumus dižās komunisma celtniecības Programmas īstenošanā.

STABURAGA CIEMA DAUGAVAS KOLHOZĀ

Dēsta kartupeļus

Vēl nebija iesākuši kūpēt Daugavas kolhoza tūrmu, kad čāklie kolhoznieki jau uzsāka augsnes apstrādāšanu. Jau sagatavota zeme graudaugiem un rušināmām kultū-

rām 31 hektārs; uzarts 21 hektārs. Apsēti 17 hektāri labības mīstru, 5 hektāri cukurbietes un 1,5 hektāri kartupeļu.

Z. Druviniece

Čaklu roku veikums

Nu jau būs desmit gadu, kā Metu Dzērvi- ti pazīst viss Daugavas kolhoza kolektīvs, kā apzinīgu un priekš- zīmīgu darbu cilvēku. Jau vairākus gadus viņa vienmēr izvīrās pirmajā vietā.

Šogad jaunā komun- iste ir uzņēmusies lielākas sociālistiskās saistības — izslaukt

no savām 11 brūnālām ne mazāk kā 3050 kg piena no katras. Un tiešām rūpīgais darbs, neskatot solus un naktis negulētās stundas, kad viņa gaida atnesamies kādu brūnālu, arī šogad vaina- gojās panākumiem. Sagaidot saulainos Maija svētkus, čaklā lopkope jau izslaukusi

814 kg piena vidēji no govīs, tā izvīrties pirmajā vietā saimniecībā. Izslaukuma kāpi- nāšanā daudz palīdz arī papilddeva go- vim — saknes. Šogad b. Dzērvi- te apņēmu- sies audzēt savā pie- fermas lauciņā cukur- bietes.

L. Mistre, zootehniķe

Viens gads kolhozā

A tkal birztalās plaukst bērzi, plāvās un norās zied vizbulītes un pūrenes, vītero cīruļi, bet tūrmās, vilkdami arklus un kultivatorus, dūc traktorī. Darba steigā apritējis gads. Dižas uzvaras komunisma celtniecības frontē tas atnesis padomju tautai, jaunus panākumus kalīdzinājuši kolhoza «1. Maijs» biedri.

Kas tad jauns, nozīmīgs noticis viņu saimniecībā laika posmā starp diviem svētkiem?

Izmaiņas redzamas visur: tūrmās, fermās, celtnēs. Bet lielākās izmaiņas notikušas ar cilvēkiem. Pirms gada traktoristu PSKP biedru Gunāru Ēķi pazina pašu saimniecībā, pa retam viņa vārdu kopā ar citiem mehanizatoriem varēja at- rast rajona avīzē. Šodien viņš — visā republikā pazīstams kukurūzas audzēšanas meistars, kam piešķirts goša nosaukums «Latvijas PSR labākais kukurūzas audzētājs». 50 ha platībā viņš izaudzēja caurmērā 400 cmt zaļās masas no hektāra. Biedrs Ēķis ieguva lielāko daļu zaļās masas tām 2200 tonnām skābarības, ko pērn sagatavoja kolhoza lopiem. Krietni pastrādāja arī viņa darba biedri.

Pērn kolhozā kukurūzu audzēja 62 ha platībā, šogad iesēs 108 ha. To un citas rušināmās kultūras kops Gunārs Ēķis, Jānis Dzīkovičs un Visvaldis Bērziņš. Slavenajam kukurūzas audzētājam izauguši cie- nīgi sacensības partneri. Katrs no viņiem šogad apņēmis izaudzēt vismaz 550 cmt zaļās masas no

hektāra, bet kopā tik daudz, lai sa- gatavotu ne mazāk kā 5000 tonnas skābarības. Sacensība solās būt sevišķi spraiga. Kolhoznieki labsir- digi smejas:

— Mūsu Gunāram būs krietni jā- papūlas, lai paturētu pirmo vietu. Izaugusi mehanizatoru darba prasme un meistarība. Šogad katrs no viņiem apkops ap 70 ha rušinā- mo kultūru.

Meistariski strādā ne tikai maz- jaudas, bet arī spēcīgo kāpurķēžu traktoru vadītāji. 840 hektārus mīkstā arumā viņi izstrādāja pērn. Tā nav galejā robeža. Mehāniķa Imanta Krastiņa vadībā traktoristi aizvadītajā remontu sezonā gandrīz uz pusi pazeminājuši traktoru re- monta pašizmaksu.

Tādi viri kā Pāvels Volkovs, Ivans Supeiko, Vasilis Jeluškins spēj vairāk un viņi to arī darbā parādīs, — ar traktoristiem palēpo- jas kolhoza priekšsēdētājs Biedrs Haitovs.

Traktoristus velti meklēt mājās. Izpildot agronoma Jūlija Guras norādījumus, viņi izlases veidā sastrādā augsni, sēj graudaugus, gatavo zemi kartupeļu stādīšanai.

Kolhoza valde, brigāderi, speciā- listi nešauboties un nēvilcinoties pārkārtoja sējumu struktūru. No 1037 ha aramzemes šogad 52% aizņems graudaugi, 24% — rušinā- mās kultūras, 24% — daudzgadīgie zālāji. Trīs reizes vairāk nekā pērn apsēs ar cukurbietēm, tani skaitā 15 ha paredzēti lopbarībai. 30 ha aizņems pupas, tas ir, trīs reizes vairāk nekā pērn. 100 ha jeb divas reizes vairāk nekā iepriekšējā ga- dā iesēs miežus. Sējumu struktūrā parādījušās tādas kultūras kā zirņi, griķi, saldā lupīna. Katru no tām

Sēja izvēršas plašumā

Šogad kolhozs «Komunārs» pa- vairo graudaugu platības par 85 hektāriem, kāpēc jau laikus jāsa- gatavo augsne. Augsnes aršanu uz- sākuši mehanizatori Evalds Pūsi- tis ar traktoru DT-54, strādājot ko- pā ar naktis mainās traktoristu b. Pļavinski. Jau aparti pirmie 19 ha augsnes. Mehanizators Imanis Le- iņš veicis augsnes diskosānu 86 hektāru, Donāts Justs — kultivēšanu 40 ha platībā.

Traktorists Jāzeps Groza 25. ap- rīli iesēja pirmos 3 hektārus lauku pupu.

Pašlaik lauku brigāžu ļaudis ci- tīgi strādā tūrmās. Pēdējās dienās jau iesēti ap 5 hektāri cukurbietes un 13 ha graudaugu. V. Eglītis,

Sunākstes ciema kolhoza «Komunārs» valdes priekšsēdētājs

„Pirmais Maijs”

sēs 10 ha platībā. Kolhoza komu- nisti, valde, speciālisti enerģiski ri- kojas, lai PSKP CK marta Plēnu- ma lēmumu godam izpildītu.

Lūk, kāpēc zootehniķe Vera Levi- ņa var droši ierakstīt ražošanas plānā, ka šogad lopkopji iegūs 715 tonnas piena un 90 tonnas gaļas.

Slaucējas neželē pūles, lai sasniegtu plānotos rādītājus. Pirms diviem gadiem Viesītes vidusskolu pabeidza Vilma Brasova. Tagad viņa ir slaucēju sacensības karogne- sēja — pašlaik pirmā izslaukumu ziņā kolhozā.

Liela darba pieredze ir slaucējām Elzai Zabjakinai, Teklai Beinaro- vičai, Veltai Cīrulei un citām lop- kopēm. Viņu darbu cildina kolhoz- nieki, pēc tām līdzinās darba bied- renes. Bekonu audzētājs Emīls Rieksts jau pazīstams aiz saimnie- cības robežām. Viņš šogad nobaros 500 bekonus.

Gada laikā valde daudz ko pa- veikusi, lai lopkopju darbs kļūtu vieglāks, ērtāks, ražīgāks. Piecām govju novietnēm, kur bija iekārtota automātiskā dzirdīšana, pievienoju- šās vēl divas. Turpat 90% kolhoza lopu iekārtota mehāniskā dzirdīša- na. Modernais Skromaņa tipa me- hāniskais slaušanas aparāts uzstā- dīts Vilciņu fermā, kur slauks 65 govīs, tas ir pēc skaita otrais, no- pirktis trešais — «egļites» tipa. To uzstādīs Ulģu novietnē.

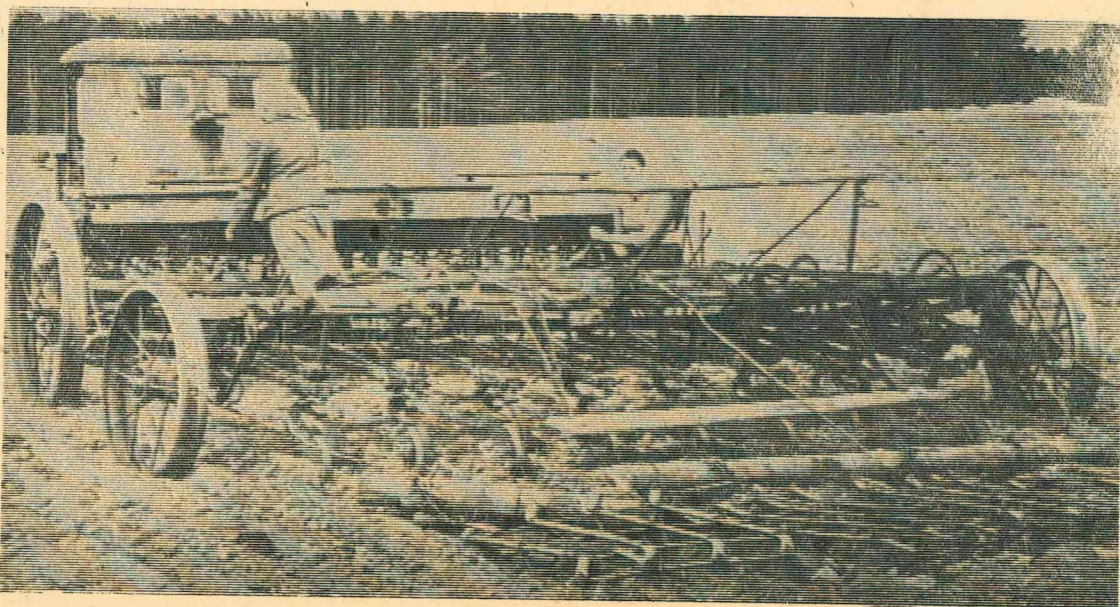
Lai varētu spriest par to, cik atvieglājus kolhoznieku darbs fer- mās, mehāniskajā darbnīcā, kalvē, kļēti, kaltē un citur, pietiek minēt, ka kolhozā sūkņus, mehāniskās slaušanas aparātus, dažādas ma- šīnas, ierīces, darbāgaldus darbina vairāk nekā 30 elektro- un iekšde- dzes motoru. Septiņus no tiem ie- gādājās laikā starp diviem svē- tkiem. Tā jau ir vesela saimniecī- ba. Visu to pārzina elektrīķis Evalds Pūpols.

Jaunais redzams arī citur. Kolho- za būvbrigādes viri Augusta Per- meņa vadībā pašlaik būvē garāžu kombainiem. Pašlaik kolhozam ir divi — skābarības un pilnīgi jauns labības kombains SK-4, drīz tiks pievienosies trešais. Valde ie- plānoja pirt otru skābarības kombainu. Dārgās, komplicētās ma- šīnas nevar turēt zem klajas de- bess. Turpmāk tās glabās garāžā. Būvbrigādes viri jau izrauga vietu garāžai, ko cels pārējai tehnikai.

Turpat netālu no jaunās garāžas nesen iegādāto cukurbietes sējmaši- ņu montē Gunārs Ēķis. Arī viņa tēraudā kumeļam — traktoram DT-20 vēl nav apritējis gads, tāpat kā automašīnai GAZ-51, ar ko brauc labākais saimniecības šoferis Gothards Griķeris. Pie netālās Viesturu liellopu novietnes Lauku tehnikas apvienības mehanizatori pabeidz ierīkot trešo pēc skaita ar- tēzisko aku. Deviņām kolhoznieku ģimenēm kapitāli izremontēti dzīvokļi.

Jaunais saskatāms ik uz soļa. Pat kolhoza muzikanti — pūtēju orķestris 1. Maija svētkos atzīmēs pirmo uzstāšanās gadadienu. Kol- hoznieki ar gandarījumu novērtē sasniegto, bet ar vēl lielāku prieku viņi raugās nākotnē. Komunistis- kās rītdienas iezīmes jau arvien redzamāk saskatāmas arī viņu dzi- vē un darbā. Tās ienāk ar jaunu ra- došu un apzinīgu attieksmi pret darbu un sabiedriskajiem pienāku- miem. Ja visi līdzināsies pēc lauk- kopjiem Franča Tervita, Konstan- ces Murmas, Artūra Pāvuliņa, Pau- la Griķera, organizēs ražošanu tā, kā to dara brigāderis Jānis Abols, kolektīva panākumi vairošies vēl straujāk, tā ieguldījums komunisma uzcelšanas Programmas īstenošanā pieaugs. Ražošanas rādītāju virsot- nes, kas paredzētas septiņgades ce- turtajam gadam, būs sasniegtas krietni pirms tā laika, kad cīruļi no jauna aicinās arājus un sējējus uz tūrmām.

D. Zeltiņš

50 ha vasarāja kultūru apsējuši Abeļu ciema kolhoza «Ozols» mehanizatori.

Attēlā: traktorists K. Zaļenieks sēj miežus.

V. Beļeviča foto

Par labiem ļaudīm

Ikdienas nav

Mums līdzās dzīvo ļaudis. Rītos uz darbu ejot, mēs satiekam viņus un pat nepasveicinām, jo tie nav mūsu kaimiņi un mēs neesam pazīstami. Bet mēs esam satikuši viņus — tāds mundrums un steidzīgus, esam garāmejot ielūkojušies acīs — divās sirsnības pilnās saulītēs un tāpēc arī mums solis kļuvis raitāks, rīts liekas vēl spīgtāks, vēl skanīgāks. Labi ļaudis dzīvo mums līdzās.

Bet varbūt tikai tā liekas?

... Mazā Anita visu laiku bija mierīgi spēlējusies, bet tad pēkšņi sāka sūdzēties, ka sāp galva. Mājas līdzekļi šoreiz nepalīdzēja, temperatūra mazajai kāpa arvien augstāk, un vecāki no Viesītes slimnīcas izsauca ārstu.

Tās bija garas stundas Zvaigžņu ģimenē. Kāpēc gan ārsts kavējas? ... Varbūt viņš izsaukts pie cita slimnieka un neviena cita nav? ... Varbūt. Bet varbūt nemaz nespējot, uzskatīdams, ka vecāki jau bieži pat iesnu dēļ izsauca ārstu, ka arī te nekā nopietns nav. Un kāds viņš atnāks? Vai varbūt būs steidzīgs un nepacietīgs un nemaz negribēs uzklaustīt māmuļas nesakarīgo stāstījumu, kā viss bija. Bet viņa ir tik uztraukusies un domas mazliet jūk. Un Anitai temperatūra arvien vēl ceļas...

Dzīvsudraba stabiņš rāda 42 grādi. Mātes acis šausmas. Jaunais cilvēks baltajā virsvalkā, kas tur rikoja pie Anitas gulēšanas, tagad ir viņas vienīgā cerība.

«Palīdziet...» — vai tas ir lūgums vai sauciens? Ārsta Bika rokas ir reizē saudzīgas un drošas. Sis ir tikai otrais patstāvīgās prakses gads, bet jau tik daudz mazu

un lielu draugu viņam ir Viesītē un tās apkārtnē.

Ārsts saprot, ka šoreiz lieta nopietna, taču neviens vaibsts viņa sejā nedod pamata uztraukumam. Meitenītes mātei jātic, ka viss būs labi, tāpēc, ka tam tik ļoti tic viņš pats.

Arā iedūcas slimnīcas mašina, un istabā vairs nav ne ārsta, ne Anitas. Bet tajā ir palikusi liela ticība cilvēkam un jaunās draudzības jēgas.

... Aprīļa saules stariņš nolēc no palodzes un, pakaitējies baltās gulēšanas metāla spožumā, ielīst Anitai taisni acīs. Meitene samirkšķina plakstus, un, kad aciņas atkal platas, pie gultas stāv dakters. Tas ir viņas draugs, liels labs draugs. Tagad viņai vairs nesāp krūtis un nav temperatūras. Drīz dakters viņu solās laist mājās, bet tagad viņš var pastāstīt, kā klājas Anitas mazajai māsiņai un pārējiem, jo viņš vēl ne vienu reizi ir iegriezies pie Zvaigznēm.

Anita izrakstījās no slimnīcas. Vesela, priecīga. Ik dienas soļo uz skolu un, kad satiek kādu reizi ceļā, ar siltu smaidu sveicina savu jauno draugu.

Bet ārsta Bika kabinetā ik dienas ienāk jaunas mātes, kuru sejās rūpes. «Ziniet, mans mazais salims...» desmitiem reizi ik dienas šo ziņu dzird jaunais ārsts un katru reizi tā viņam ir notikums. Ikdienu nav.

Tādu gadījumu ir daudz. Tādu cilvēku kā E. Biki arī ir daudz. Visi nenēsā baltos virsvalkus, dažam labam rokās cietas tūznas, bet visi viņi no visas sirds mīl dzīvi, mīl cilvēkus. L. Spilve

Valdim šodien liela diena

Kā lai neapskauz cilvēku, kas, teiksim, dzimis 1. janvārī, Pirmajā Maijā vai vēl kādā citā svētku dienā! Protams, tādu nav sevišķi daudz, vismaz mūsu pilsētās labajā krastā viņus var saskaitīt uz vienas rokas pirkstiem. Vēl mazāk atradīsim tādu, kuriem šie skaistie pavasara, darba un, protams, liksmes svētki nozīmē lielas dzīves sākumu, varbūt krustceļus, kur tu esi nostājies un domā — kurp, pa kādu ceļu īsti nogriezies?

Iespējams, ka šodien, saņemdam vecāku, brāļu un savu biedru laimes vēlējumus septiņpadsmitajā dzimšanas dienā, Valdis Apinis domā: «Par ko man kļūt?» Protams, tadā vecumā sapņu ir bezgala daudz un viens par otru aizrautīgāki, tāpat kā tās zinātniski fantastiskās grāmatas, ko brīvajos brīžos mīl lasīt jaunieši. Bet lai arī kādu profesiju Valdis izvēlētos, viens ir skaidrs — nākotne ir viņa rokās un viss atkarīgs tātad no paša. Māte, kuras tēvs un vectēvs bija kalēji, tadā vecumā bija apmierināta ar sešām klasēm; Valda tēvs maksāja par stundām, lai iegūtu vidējo izglītību, bet jaunākajam dēlam 9 klases, protams, šķiet par maz. Varēja mācīties dienas skolā, bet nezin kāpēc gribējās būt ātrāk patstāvīgam — pašam pelnīt, pamēģināt, kā var apvienot darbu komūnālo uzņēmumu kantori ar mācībām vakarskolā. Un Valdis šī mācību gada otrajā ceturksnī savu nodomu piepildīja.

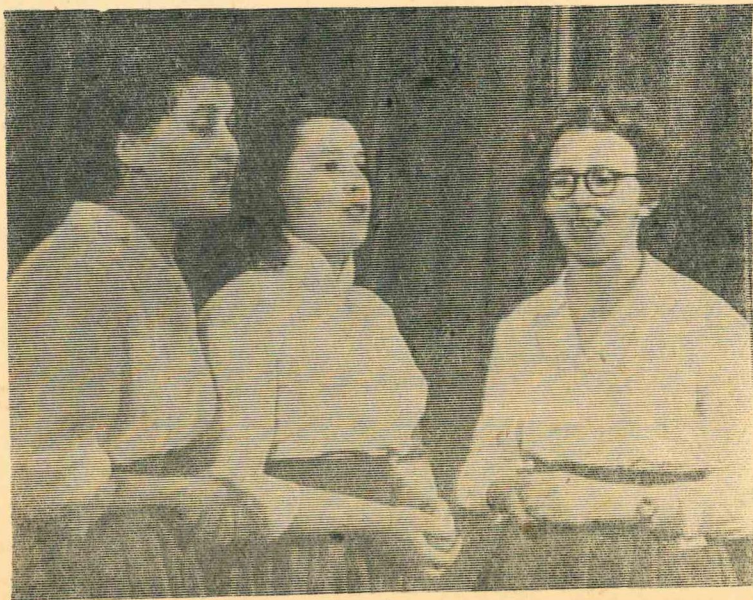
— Padomā, dēls, tev būs grūti — dienā braukt par krāvēju uz mašīnas, bet vakaros sēdēt pie grāmatām, — teica māte. Bet nekā neliudzēja. Vai tad pirmo vasaru strādāts? Tagad jau vairākus mēnešus jauniešis dienā ir strādnieks, bet vakarā Krustpils vakara vidusskolas 9. klases audzēknis. Protams, gadās pa kādam trijnieciņam līcībā — neveicas ar to svešo angļu mēli, toties matemātikā sekmes labas. Bet fiziskais darbs tikai norūda — pleci kļuvaši plātāki, te palīdz arī rīta rosme, rokas spēcīgākas un arī apziņa, atbildības sajūta neiet likumu apkārt.

— Kāpēc lai es būtu sliktāks par Uldi vai Ilmāru? — domā Valdis, kad, liekas, darba kādu dienu bijis vairāk un galvā neliel nekādas

zinības. Tiešām, kāpēc tad vecākais brālis varēja pēc 8 klasēm pabeigt arī dzelzceļnieku skolu un kļūt par mašīnistu palīgu Rigas TEC-a? Un kur tad vēl Ilmārs! Viņš taču asfaltējis daudz ielas, pa kurām tagad staigā jēkabpīlieši, un reizē vakara vidusskolā beidzis 11 klases. Bet pēc tam izmācījās par elektriķi un strādā. Gatavojas iestāties Politehniskajā institūtā.

Uldi valsts — padomju vara — apgādāja ar drēbēm un visu pārējo, kad viņš mācījās dzelzceļa skolā, arī Ilmāram maksāja stipendiju. Tagad vajadzīga, galvenais, stipri griba, lai apgūtu zināšanas, profesiju. Un Valdim tās pietiks, lai pabeigtu 11 klases un ietu tālāk, kļūtu par pilntiesīgu dzīves cēlāju. To no sirds vēlam Apinim jaunākajam — šodien, ne tikai ģimenes, bet arī Vispasaules darbaļaužu starptautiskās solidaritātes svētkos. Paaudzei, kas ieraudzījusi sauli uzvaras gadā pār fašistisko Vāciju, nevar būt sveši arī komunisma cēlāju morāles principi. Bet tie aicina augt un veidoties par īstiem rītdienas cilvēkiem.

R. Birze

Attēla: dzied Neretas kultūras nama sieviešu ansamblis.

Šahisti noslēdz ziemas sporta spēles

Ar komandu sacensībām šahā, kas notika Pļaviņās, beidzās bijušā Krustpils rajona I ziemas sporta spēles. Sajās sacensībās piedalījās 49 dalībnieki no 13 fizikālās kolektīviem.

Uzņēmumu, iestāžu grupā 1. vietu iecīnīja Pļaviņu 1. vidusskolas pirmā komanda (E. Blumentāls, P. Ozdoba un A. Grīniece), iegūstot 11,5 punktus (no 15 iespējamajiem). Otro vietu iecīnīja Pļaviņu 2. vidusskolas pirmā komanda (A. Gribačonoks, V. Jurcs un P. Cibule) ar 10,5 punktiem, bet 3. vietā ierindojās Aiviekstes HES šahisti I. Lūsis, J. Silkalns un M. Beča, savācot kopā 10 punktus. Individuālajā vērtējumā vīriešiem pirmo vietu iecīnīja J. Lūsis, otrā vietā — A. Gribačonoks, bet trešajā — U. Dzervītis (tiltu būves vilciens). Arī sieviešu grupas uzvarēja A. Grīniece pieveica visas savas prefinieces, iegūstot 5 punktus. Otrā vietā I. Kālēja, bet trešajā — M. Strāle (abas no Pļaviņu 1. vidusskolas).

Koļhozu un padomju saimniecību grupā piedalījās tikai divas komandas. Par uzvarētājiem kļuva LKP X kongresa kopsaimniecības šahisti V. Beniņš, P. Egliņš un A. Ozoliņa, atstājot aiz sevis Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecības komandu. Sajā grupā individuālajā vērtējumā uzvarēja V. Beniņš un A. Ozoliņa.

Krustpils rajona I ziemas sporta spēļu kopvērtējumā, kurās ietilpa 8 sporta veidi: slēpošana, ātrslidošana, svarcelšana, žibulēšana, galda teniss, dambrete, šahs un novuss, par uzvarētāju kļuva Pļaviņu nerūdas izrakteņu kombināta fizikālās kolektīvs. Otro vietu iecīnīja Aiviekstes HES, bet trešo — Pļaviņu 1. vidusskolas fizikālās kolektīvs. Koļhozu, padomju saimniecību grupā pirmo vietu iecīnīja Kārļa Marksa kopsaimniecības fizikālās kolektīvs, atstājot aiz sevis LKP X kongresa un Pļaviņu atbalsta paraugsaimniecības fizikālās kolektīvus.

Sacensību noslēguma vakarā uzvarētājam komandām un kolektīviem pasniedza vimpeļus un ceļojošos kausus. Individuālie uzvarētāji saņēma LBSB «Vārpa» rajona padomes atzinības rakstus un balvas.

Par republikas slēpotāju panākumiem un iespaidiem PSRS I ziemas sporta spēļu sacensībās pastāstīja Latvijas PSR labākā slēpotāja — Pļaviņu 1. vidusskolas fiziskās audzināšanas pasniedzēja H. Zvejniece.

J. Paradovskis

Sestdien, 5. maijā, pulksten 20 Jēkabpils kultūras namā notiks vakars veltīts «Pravdas» 50. gadadiņai un Preses dienai.

Finālā — gandrīz tikai jēkabpīlieši

Beigušās republikas BSS kausa izcīņas sacensības skolām. Labu sniegumu uzrādīja Jēkabpils rajona komandas. No iespējamām 6 komandām no mūsu rajona finālā iekļuva 5.

Vidusskolu grupā par kausu cīnījās Neretas vidusskolas jaunieši un Biržu internātskolas jauniešus. Abas komandas iecīnīja 3. vietu. Uzvarēja Rīgas 19. vidusskolas jau-

nieši un jaunieši.

Spraigas cīņas risinājās arī jaunākā grupā. Seit uzvarētājs gūst tiesības būt Vis-savienības pionieru spartakiādes kandidāts. Sacensības notiek divās grupās — lauku pilsētās. Par šīm tiesībām lauku grupā cīnījās Biržu internātskolas meitenes un Rītes septiņgadīgās skolas zēni, pilsētu grupā — Viesītes vidus-

skolas zēni. Biržu internātskolas meitenes iecīnīja 2. vietu, bet Rītes un Viesītes skolu zēni abās grupās — pirmo vietu. Galīgie uzvarētāji Vis-savienības sacensībās noskaidrosies II kārtas sacensībās — pionieru spartakiādē no 16. — 21. jūnijam.

V. Spāriņš, Viesītes vidusskolas fiziskās audzināšanas skolotājs

Motociklisti saņem braukšanas tiesības

Nesen noslēdzās DOSAAF rajona komitejas rīkote trīs mēnešu motocikletu vadītāju kursi. Valsts eksaminācijas komisijas priekšā stājās 94 jaunie motocikletu vadītāji. No tiem 86 sekmīgi izturēja pārbaudījumus un saņēma motocikleta vadītāja tiesības. Viņu vidū Jēkabpils lauksaimniecības tehnikuma studenti un Jēkabpils I vidusskolas skolnieki Sapals, Kronberga, Dorbe, Bartkevičs, Skovārnis, Sece padomju saimniecības strādnieki bb. Zesere, Urtāne, Pēternieks, Tims, lauksaimniecības arteļa «Uzvara» traktorists Grīnvalds, agro-

noms Rubeniņš, lopkopji Dūmiņš, Briška, Jēkabpils MRS Dauzēvas iecirkņa strādnieki bb. Buse Zutis, Bērziņš un daudzi citi. Daudz grūtību nācās pārvarēt kursu klausītājiem šās ziemas vakaros, jo aizputinātie ceļi, pavasara šķidronis traucēja nokļūt uz mācībām. Daudzus desmitus kilometru nācās mērot uz mācībām lauksaimniecības arteļa «Nākotne» slaucējai b. Stūrītei, Jaunjelgavas MRS strādniekiem bb. Liesmam, Suvaizdim, Naglim, Skolniekam un citiem.

A. Vārna

Šoreiz vārds agitbrigādēm

Attēla: zālviešu programmā bija arī vairākas dejas.

Divas dienas Jēkabpils kultūras namā turpinājās rajona agitbrigāžu skate. Astoņas labākās agitbrigādes sniedza priekšnesumus ar vietējo autoru tekstiem un scenāriju.

Sunākstes ciema tautas nama agitbrigāde savā programmā par centrālo tēmu bija izvēlējusies pavasara lauku darbus. Pilskalnes ciema agitbrigādes programmas vadītājs atklāja priekšnesumus ar sveicienu lopkopības darbiniekiem. Šī ciema pašdarbnieki tāpat kā Zālvies, Vārnavas ciema un Viesītes pilsētas agitbrigādes slavēja čaklos darba pirmrindniekus, kas kā bākas rāda piemēru pārējiem. Tani pašā laikā satīrītajos numuros pašdarbnieki dzēlīgi izsmēja slinkus, nekārtību cēlājus, atpakaļrāpjuļus, kas kavē mūsu virziņus uz priekšu.

Interesantas formas savā sniegmā bija atradusi Neretas kultūras nama agitbrigāde. Ar dziesmu, dialogu, dzeju, tālruna un radio palīdzību 6 cilvēki sniedza aktuālu, vie-

tējiem materiāliem bagātu priekšnesumu.

Agitbrigāde — kaujinieciska mākslinieciskās pašdarbības forma. Dzīvais vārds, tēlojums, piemērota mūzika un dziesmas palīdz daudz tiešāk iedarboties uz cilvēku, audzinot viņu.

Skates uz vietām un to noslēgums rajona centrā deva lielu pācēlumu agitbrigāžu darbā. Tajā pašā laikā atklājās arī trūkumi. Vajā vietā joprojām ir scenārijs. Tā izstrādāšanai jāpieaicina labākie intelektuāles spēki — skolotāji literāti, lauksaimniecības speciālisti, medicīnas darbinieki, kam interesē tautas mākslas izkopšana.

Z. Kocēna, rajona izpildu komitejas kultūras nodaļas vadītāja

Nākošais mūsu avīzes numurs iznāks sestdien, 5. maijā.

Redaktora v. Z. TILTIŅA

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni redaktoram — 2342, redaktora vietniekam — 2502 literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7, Krustpils centrālās abonentiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилсского районного комитета КП Латвии и районного Совета депутатов трудящихся, города Екабпилс, Латвийская ССР.